

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Legeza László ügyvéd által képviselt felperesnek a Vám- és Pénzügyőrség Dél-alföldi Regionális Parancsnoksága alperes ellen gépjárműadó adóhiány tárgyú határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Csongrád Megyei Bíróság 2008. szeptember 25-én kelt 3.K.22.732/2007/19. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 28. sorszám alatt benyújtott és Kfv.11. sorszám alatt pontosított felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 3.K.22.732/2007/19. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 18.000 (tizennyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg a Legfelsőbb Bíróság Költségvetési és Ellátási Főosztálya külön felhívására 32.874 (harminckettőezer-nyolcszázhetvennégy) forint állam által előlegezett fordítási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. évben öt alkalommal végzett Magyarországon tranzitfuvarozást a RO 0873 számú CEMT engedély felhasználásával. A felperes járművei a CEMT engedély alapján minden alkalommal Magyarország területére gépjárműadó-mentesen kerültek beléptetésre. A Vám- és Pénzügyőrség Dél-alföldi Regionális Nyomozóhivatala Békés Megyei Kirendeltsége nyomozást folytatott és a Magyar Köztársaság

Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Szakértői Intézete 136/A-3/160/2005. számú okmányszakértői véleménye alapján megállapította, hogy a felperes által felhasznált RO 0873 számú CEMT engedély hamisítvány.

A Szeged Fővárm hivatal megismételt eljárásban a hamis CEMT engedély alapján végzett tranzitfuvarozások kapcsán a 2007. június 21-én kelt 10578/2007., 10578/1-2007., a 10578/2-2007., a 10578/3-2007. és a 10578/4-2007. számú határozataival a felperest határozatonként 60.000 forint gépjárműadó adóhiány és 300.000 forint adóbírság megfizetésére kötelezte a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 15.§ /1/ bekezdése alapján.

A felperes a határozatok ellen fellebbezést nyújtott be. Az alperes a 2007. október 2-án kelt 30.842/2007. számú határozatával a fellebbezéseket elbírálta és az elsőfokú határozatokat helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata és a kiszabott adóhiány és adóbírság hatályon kívül helyezése iránt. Álláspontja szerint mivel nem volt tudomása az engedély hamis voltáról, ezért vétkesség sem terheli, a jóhiszeműsége miatt vele szemben a Gjt. 15.§ /1/ bekezdése szerinti szankció nem alkalmazható.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolása szerint a nyomozati eljárás során okmányszakértői vélemény állapította meg, hogy a felperes által használt RO 0873. számú CEMT engedély megtévesztésre alkalmas hamisítvány. Ezt a megállapítást a felperes nem vitatta és az eljárás során nem cáfolta. A CEMT engedéllyel végzett fuvarozás az 1993/14. Nemzetközi Szerződés alapján a felperest adómentes fuvarozásra jogosítja fel. Azonban a Gjt. 15.§ /1/ bekezdése értelmében ha a fuvarozási engedély érvénytelen, illetve ha azt az adózó jogszerűtlenül használta fel vagy a járművel fuvarozási engedély nélkül közlekedett, az adózót adófizetési kötelezettség terheli. A felperes bizonyíthatóan érvénytelen fuvarozási engedéllyel közlekedett, ezért jogszerűen került gépjárműadó adóhiány és adóbírság kiszabására. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperes megalapozott és törvényes határozatot hozott, ezért elutasította a felperes keresetét.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a keresetének helyt adó határozat hozatalát. A felülvizsgálati kérelmében kifejtett álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 20.§ /1/ és /2/ bekezdését, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 171.§ /1/

bekezdését, valamint a Gjt. 17.§ /2/ bekezdését. Arra hivatkozott, hogy nem volt vétkes a megállapított jogsértésért, mert nem ismerte a kiadott engedély hamisságának tényét. Jóhiszeműsége folytán nem alkalmazható vele szemben a Gjt. 15.§ /1/ bekezdése szerinti szankció, mert a Gjt. 17.§ /2/ bekezdése mulasztáshoz köti az adóhiány és az adóbírság kiszabását. Mulasztást pedig nem követett el, jóhiszeműen járt el, ezért az adóbírság tekintetében méltányosság kérhető.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes a peres eljárás során az Art. 171.§ /1/ bekezdésének megsértésére nem hivatkozott, a felülvizsgálati eljárás során olyan új jogszabálysértés nem hozható fel, amelyre a peres eljárás során a fél nem hivatkozott. Kiemelte továbbá, hogy a Gjt. nem teszi lehetővé az Art. alkalmazását.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 272.§ /2/ bekezdése és 275.§ /2/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértések körében vizsgálhatja felül. A felülvizsgálat körét érintően helytállóan hivatkozott az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében arra, hogy a felülvizsgálati eljárás során olyan új jogszabálysértést a fél nem jelölhet meg, amelyre korábban a peres eljárás során nem hivatkozott és amelyre nézve a jogerős ítélet döntést nem tartalmaz. Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság érdemben nem vizsgálta a felperesnek az először a felülvizsgálati kérelemben sérelmezett Art. 171.§ /1/ bekezdésének megsértését. A Legfelsőbb Bíróság továbbá rámutat arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Kkt. 20.§ /1/ és /2/ bekezdését az alperes a közigazgatási határozatok meghozatala során nem alkalmazta, ezért annak megsértésére sem kerülhetett sor, ezeket a rendelkezéseket az elsőfokú bíróságnak sem kellett vizsgálnia.

Az érdemben vizsgálható jogsértéshez kapcsolódóan a nem vitatott tényállás szerint a felperes megtévesztésre alkalmas, hamis CEMT engedélyt használt fel a fuvarozásokhoz, ennek a ténynek az alapján a Gjt. 15.§ /1/ bekezdése szerint adófizetési kötelezettsége áll fenn, a tranzitcélra használt fuvarozási engedéllyel közlekedő gépjármű esetében egy-egy útra 60.000-60.000 forint gépjárműadó fizetési kötelezettséggel. A Gjt. 17.§ /2/ bekezdése azt írja elő, hogy amennyiben az adókötelezettség teljesítésének ellenőrzésére kerül sor és az adózó az adófizetési kötelezettségét részben vagy

egészben elmulasztotta, a vámhatóság az adóhiányt és annak ötszörösét adóbírság címén határozattal állapítja meg. A Gjt. 17.§ /2/ bekezdésében említett mulasztást a felperes tévesen értelmezi, az nem vétkességtől függő mulasztást jelent, hanem pusztán azt, hogy az adó megfizetésre nem került. A vámhatóság és az elsőfokú bíróság is helytállóan állapította meg, hogy a fuvarozási engedély érvénytelensége okán jóhiszeműségtől, vétkességtől függetlenül fennáll a gépjárműadó és az adóbírság fizetési kötelezettség.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott és érdemben vizsgálható jogszabályokat nem sértette meg, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 270.§ /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ /1/ bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati perköltsége és a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ /2/ bekezdése alapján. A felülvizsgálati eljárási illetéket a Legfelsőbb Bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50.§ /1/ bekezdése alapján - mivel a per tárgya adóval kapcsolatos fizetési kötelezettség -, 18.000 forint adóhiány mint pertárgyérték után állapította meg. A Legfelsőbb Bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a pertárgyértékét és a fizetendő eljárási illeték mértékét tévesen állapította meg, azonban erre irányuló felülvizsgálati kérelem hiányában a kereseti illeték fizetési kötelezettség mértéke tekintetében nem dönthetett.

A felperes anyanyelvhasználatával összefüggésben 32.874 forint fordítási költség merült fel, amelyet a pervesztes felperes a Pp. 78.§ /2/ és /4/ bekezdése, az 1999. évi CX. törvénynek a Pp. 78.§ /4/ bekezdéséhez fűzött indokolása és a Legfelsőbb Bíróság 3/2006. (XI.27.) PK véleménye alapján a perköltségviselésre vonatkozó szabályok szerint köteles külön felhívásra megfizetni.

Budapest, 2010. február 8.

Dr. Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán sk. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági írnok